

[Knud Bro.]

konsultationer. Der er tale om, at landene orienterer hinanden, og der er først og fremmest tale om det, som måske er det væsentligste i al international politik, at man også her vil prøve at skabe en gennemsigtighed, således at landene ved, hvad hinanden foretager sig. Det er måske, som jeg sagde, noget af det allervigtigste.

Med hensyn til styrkelsen af institutionerne vil jeg gerne sige et par ord om den parlamentariske forsamlings beføjelser. Jeg tror, det er meget nødvendigt, hvis vi skal opbygge det Europa, som vi taler om, at vi giver den parlamentariske forsamling større beføjelser, end den har i dag. I dag er den parlamentariske forsamling beføjelser jo først og fremmest af moralsk karakter. Den har ganske vist en mulighed — i hvert tilfælde en teoretisk mulighed — for at give Kommissionen et mistillidsvotum, men jeg synes, det ville være meget væsentligt, at vejen fra Kommissionen til Rådet gik over Parlamentet, og at Parlamentet i allerhøjeste grad var vejledende og rådgivende for Rådet. Jeg tror ikke, man i det lange løb vil kunne bevare tanken om et mere samarbejdende Europa, hvis man ikke samtidig udvider de beføjelser, som ligger i Parlamentet. Et parlament er nu engang et væsentligt led eller et afgørende led i ethvert forsøg på at bygge et bedre politisk samarbejde op.

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til det, statsministeren allerede har sagt om den europæiske union. Vi støtter helt og fuldt statsministeren i de betragtninger, som er kommet frem, og håber, at det vil føre til, at vi får et mere samarbejdende Europa, og at Europa kommer videre med de bestrebelse, som vi indledte fra dansk side den 2. oktober.

Jeg skal gøre en kort bemærkning om Norge, blot sige, at vi håber, Danmark fortsat vil yde størst mulig indsats for at sikre Norge de bedst tænkelige betingelser.

Med hensyn til institutionerne i øvrigt vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om de hjemlige institutioner og sige, at det er en væsentlig interesse for os, og jeg tror for markedssagen i det hele taget, at vi styrker markedsudvalget. Det har været kritiseret her, at markedsudvalget ikke hurtigt nok har kunnet drøfte de ting, som skulle ske i EF, og i den forbindelse vil jeg gerne sige:

det er selvfølgelig en meget væsentlig interesse for markedsudvalget, at vi straks får dokumenterne, og at tilgangen af disse dokumenter ikke opsættes f. eks. af formalia som oversættelser. Så må vi have dem i original og så vente på oversættelserne; så har vi i hvert tilfælde mulighed for at se det, vi ønsker, i dem og må selv tage ansvaret for de oversættelser, der måtte fremkomme.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg tror, det er væsentligt at hæfte sig ved også i dag, at de partier, som sammen har båret fællesmarkedssagen igennem, fortsat har brug for et samarbejde. Vi er dog alligevel kun på vej til det første skridt efter den 2. oktober.

Til sidst: mit parti tror, at den 2. oktober har ændret vores fremtid. Vi tror, at vi lever i en ny verden, hvor nye opgaver venter os, og hvor nye udfordringer også er foran os, og derfor vil jeg gerne sige, at vi rejser til Strasbourg, Bruxelles, Paris og hvor man ellers ønsker os, og vi deltager i arbejdet herhjemme, ikke vrangvilligt skeptiske men med et positivt forhold til det fællesskab, vi har sagt ja til, og med ønsket om, at vi kan løse flere opgaver sammen i fremtiden.

Nyboe Andersen: Hr. Gert Petersen var i sin motivering for, at SF har stillet den forespørgsel, vi debatterer i dag, inde på, at man måske kunne synes, den kom lidt tidligt efter folkeafstemningen, men — sagde hr. Gert Petersen — vi skal jo fra nu af drøfte EF-politik løbende, vi skal have mange debatter både i markedsudvalg og folketing om de forskellige sider af dette samarbejde. Det er da rigtigt. Vi vil få adskillige debatter året igennem her i tinget om vores forhold til EF, men jeg synes, man skal understrege, at disse debatter fremover vil få og bør få en anden karakter, end de hidtidige markedsdebatter her i folketinget har haft. Det tjener ikke noget formål i fremtiden, at vi bliver ved med at debattere på de store principielle linjer, som det var naturligt at gøre det, da det var et spørgsmål om at gøre op, om vi skulle sige ja eller nej til medlemskab. Det, vi skal i fremtiden, er at drøfte konkrete sider af samarbejdet og føre sådanne drøftelser på basis af et konkret, aktuelt udspil fra den danske regering eller fra EF-institutioner videresendt af den danske regering.

Om debatten i dag må vi jo sige, at den